

Või on asjakohane vastupidine seisukoht ja määruse nr 1484/95 artikli 3 lõigetes 2, 4 ja 5 kirjeldatud kontrollimehhanismi tuleb ka tollivormistujärgse kontrolli puhul mõista nii, et kui importija müüb asjaomaseid tooteid ühenduse turul ühel korral või korduvalt deklareeritud CIF-importihinna ja tollimaksu summast madalama hinnaga, mis ei ole kooskõlas ühenduse turul ette nähtud (müügi)tingimustega, siis tuleb tal juba seepärast tasuda täiendavat tollimaksu? Kas vastus viimasele küsimusele on erinev olevalt sellest, kas importija edasimüügi või mitme edasimüügi puhul on müügihind madalam kehtivast tüüpilisest hinnast? Kas seejuures omab tähtsust, et enne 11. septembrit 2009 määrati tüüpiline hind kindlaks teisiti kui pärast seda kuupäeva? Kas nendele küsimustele vastamisel on oluline see, kas importija ja ostjad liidus on seotud ettevõtjad?

2. Kui vastusest esimesele küsimusele järeldub, et kahjumiga kauplemine tõendab piisavalt, et deklareeritud CIF-importihind tuleb kõrvale jätta, siis kuidas arvutatakse tasumisele kuuluv täiendav tollimaks? Kas maksustatav väärtus tuleb kindlaks määrata nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik⁽³⁾, artiklites 29–31 ette nähtud meetodite põhjal? Või määratakse maksustatav väärtus kindlaks ainult kehtiva tüüpilise hinna alusel? Kas enne 11. septembrit 2009 on viidatud ajavahemikul kindlaks määratud tüüpilise hinna aluseks võtmine vastuolus määruse nr 1234/2007 artikli 141 lõikega 3?
3. Kui vastustest esimesele ja teisele küsimusele tuleneb, et täiendava tollimaksu tasumise kohustuse seisukohast on määrava tähtsusega see, et imporditud tooted müüdi ühenduse turul kahjumiga, ja tasumisele kuuluva täiendava tollimaksu summa arvutamisel tuleb maksustatava väärtusena aluseks võtta tüüpiline hind, siis kas määruse nr 1484/95 artikli 3 lõiked 2, 4 ja 5 on Euroopa Kohtu 13. detsembri 2001. aasta otsust Kloosterboer Rotterdam (C-317/99, EU: C:2001:681) arvesse võttes kooskõlas määruse nr 1234/2007 artikliga 141?

- ⁽¹⁾ Komisjoni 28. juuni 1995. aasta määrus (EÜ) nr 1484/95, millega sätestatakse täiendavate imporditollimaksude süsteemi üksikasjalikud rakenduseeskirjad ja määratakse kindlaks kodulinnuliha- ja munasektori ning ovoalbumiini kohta täiendavad imporditollimaksud ning tunnistatakse kehtetuks määrus nr 163/67/EMÜ (EÜT 1995, L 145, lk 47; ELT erivaljaanne 03/17, lk 437).
- ⁽²⁾ Nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) (ELT 2007, L 299, lk 1).
- ⁽³⁾ EÜT 1992, L 302, lk 1; ELT erivaljaanne 02/04, lk 307.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Noord-Nederland (Madalmaad) 1. märtsil 2018 – HQ, IP, kelle seaduslik esindaja on HQ, JO versus Aegean Airlines SA

(Kohtuasi C-163/18)

(2018/C 182/12)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Noord-Nederland

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: HQ, IP, kelle seaduslik esindaja on HQ, JO

Kostja: Aegean Airlines SA

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 8 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et reisija, kellel on (siseriiklikusse õigusesse üle võetud) pakettreise käsitleva direktiivi 90/314/EMÜ⁽²⁾ alusel õigus nõuda pileti ostuhinna tagasimaksmist reisikorraldajalt, ei saa enam esitada piletihinna tagasimaksmise nõuet lennuettevõtjale?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav: Kas reisija saab ikkagi nõuda pileti ostuhinna tagasimaksmist lennuettevõtjalt, kui lähtuda tuleb sellest, et vastutusele võtmise korral ei oleks reisikorraldaja rahaliselt suuteline piletihinna tegelikult tagasi maksuma, ja reisikorraldaja ei ole võtnud ka ennetavaid meetmeid, et tagada piletihinna tagasimaksmine?

- ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).
- ⁽²⁾ Nõukogu 13. juuni 1990. aasta direktiiv 90/314/EMÜ reisipakettide, puhkusepakettide ja ekskursioonipakettide kohta (EÜT 1990, L 158, lk 59; ELT eriväljaanne 13/10, lk 132).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Arbeidsrechtbank Gent (Belgia) 7. märtsil 2018 – Ronny Rohart versus Federale Pensioendienst

(Kohtuasi C-179/18)

(2018/C 182/13)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Arbeidsrechtbank Gent

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Ronny Rohart

Vastustaja: Federale Pensioendienst

Eelotsuse küsimus

Kas ELL artikli 4 lõikes 3 sätestatud lojaalse koostöö põhimõtet koosmõjus nõukogu 29. veebruari 1968. aasta määrusega (EMÜ, Euratom, ESTÜ) nr 259/68 ⁽¹⁾ kehtestatud Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjadega tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis ei luba töötaja tööstaažil asjaomases liikmesriigis põhineva vanaduspensioni arvutamisel arvesse võtta asjaomase isiku poolt liikmesriigis läbitud ajateenistust, kuna asjaomane isik oli ajateenistuse ajal ja ka pärast seda katkematult Euroopa Liidu ametnik, mistõttu ei vasta ta tingimustele, mis peavad liikmesriigi õigusnormide kohaselt olema täidetud selleks, et ajateenistust saaks pidada samaväärseks töötamisega?

- ⁽¹⁾ Nõukogu 29. veebruari 1968. aasta määrus (EMÜ, Euratom, ESTÜ) nr 259/68, millega kehtestatakse Euroopa Ühenduste ametnike personalieeskirjad ja muude teenistujate teenistustingimused ning komisjoni ametnike suhtes ajutiselt kohaldatavad erimeetmed (Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjad) (EÜT 1968, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 01/02, lk 5).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 9. märtsil 2018 – Agrenergy Srl versus Ministero dello Sviluppo Economico

(Kohtuasi C-180/18)

(2018/C 182/14)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato